सुम्ने स्यः सुम्ने मा धत्तमिति साध्यो स्यः साधौ मा धत्तमित्वेवैतदाङ् ॥ ५०॥ ब्राव्हाणम् ॥ १ [ट. ३.]॥ ॥ अध्यायः ॥ ट॥ ॥

स यत्राहः। राषता देव्या होतारो भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः मूक्तवाकाय-ति यद्तो कोतान्वाक् मूक्तऽ-इव तदाक् यजमानायैवैतदाशिषमाशास्ते तदाऽ ए-तरुपरिष्टाखज्ञस्याशिषमाशास्ते द्वयं तत्वस्मारुपरिष्टाखज्ञस्याशिषमाशास्ते ॥१॥ यज्ञं वाण्ठ्ष जनयति । यो यजतण्ठतेन स्युक्ता ऋविजस्तन्वते तं जनयस्ययाशिष-माशास्ति तामस्मे यज्ञ ग्राशिष७ संनमयति यामाशिषमाशास्ते यो माजीजनतित तस्माद्वाऽउपरिष्टाग्वज्ञस्याशिषमाशास्ति ॥ ३॥ देवान्वाऽ रूष प्रीणाति । यो यजत उर्तन यज्ञेन अर्भिर्व वया नुर्भिर्व वदाङ्गतिभिर्व वत्स द्वान्प्रीवा तेष्वपिवी भवति तेष्विविवो भूवायाशिषमाशास्ते तामस्मै देवा ग्राशिष७ संनमयिति यामा-शिषमाशास्ति यो नोऽप्रैषोदिति तस्माद्वाऽउपरिष्टाखन्नस्याशिषमाशास्ते ॥३॥ भ्रय प्रतिपचति । उदं चावापृथिवी भद्रमभूदिति भद्र७ द्यभूचो यज्ञस्य स७स्यामगन्नाभ मूक्तवाकमुत नमोवाकमित्युभयं वाऽ एतंयज्ञ एव यत्मूक्तवाकश्च नमोवाकश्चारा-त्सम यज्ञमविदाम यज्ञमित्येवैतदाक्षांग्र वर्ध मूक्तवागस्युपश्चती दिवस्पृथिक्योरित्यग्नि-मेवैतदाक् वध मूक्तवागस्युपशृणवत्योर्नयोर्घावापृथिव्योरित्योमन्वती तेऽस्मि-न्यज्ञे यज्ञमान ब्यावापृथिवी स्तामित्यव्रवत्यौ तेशस्मन्यज्ञे यज्ञमान ब्यावापृथिवी स्तामित्येवैतदाक् ॥४॥ शंगवी जीवदानू उइति । शंगवी ते जीवदानू स्तामित्ये-वैतदाक्षात्रसूरभ्रप्रवेदेरर्ति माक् कस्माचन प्रत्रासीमी तरर्द् पुष्टं कश्चन प्रवि-द्तित्येवैतदाक् ॥५॥ उरुगव्यूतीऽग्रभयंकृताविति । उरुगव्यूती तेऽभये स्तामित्ये-वैतदाक् वृष्टिचावा रीत्यापिति वृष्टिमत्यौ ते स्तामित्येवैतदाक् ॥६॥ शम्भवौ म-योभुवाविति । शम्भुवौ ते मयोभुवौ स्तामित्येवैतदाकोर्जस्वती च पयस्वती च-ति रसवत्यौ तज्उपजीवनीय स्तामित्यवैतदाङ् ॥७॥ सूपचर्णा च स्वधिचर्णा